

(Kort bemærkning).

Anne Baastrup (SF):

Jeg er fuldstændig klar over, at i selve SIRENE-systemet er der problemer, men jeg mener, at når ret skal være ret, er det sådan, at professor, dr. jur. Peter Blume mener, at SIS-systemet trods alt er bedre end Europoldatasikkerheds-systemet, og så bliver jeg jo nødt til at tilkendegive her fra talerstolen, at det er rent faktisk sådan, kloge folk mener. Men at der i øvrigt er store problemer i SIRENE-systemet, er jeg enig i.

Tom Behnke (FP):

Flere lande i EU har allerede ytret stærke ønsker om, at der bliver et overstatsligt samarbejde på det politimæssige område, og der er lande, som ønsker at gå langt videre; der er lande, der ønsker, at vi skal have et forenet Europa og et europæisk FBI. Det er der lande, der slet ikke lægger skjul på, og de gør, hvad de kan for at overbevise de andre lande om det, og de gør, hvad de kan for at få det gennemført.

Der ligger altså langt mere i disse lovforslag, end vi umiddelbart kan se i dag, for der ligger langt mere ude i fremtiden, end vi kan se af forslagene. Men fremtiden ser dystert ud for de fire danske forbehold, som heldigvis blev indført, og et af disse forbehold er forbeholdet på det retlige område og vedrørende indre anliggender.

Men med små ryk og skive for skive sørger Folketingets flertal for at fjerne forbeholdene. For sagen er jo, at Venstre, De Konservative og regeringspartierne ikke ønskede disse fire forbehold, og at den eneste grund til, at disse fire forbehold blev indført, var, at den danske befolkning ærligt og oprigtigt sagde nej tak til at være med i Unionen, og at befolkningen herefter skulle lokkes til at sige ja til unionen. Derfor gik Venstre, De Konservative og regeringspartierne modstræbende med til de fire danske forbehold. Det er det, der er virkeligheden.

Og for Venstre, De Konservative og regeringspartierne går øvelsen nu ud på at udhule disse forbehold styk for styk, for man ønsker jo reelt ikke, at forbeholdene skal eksistere.

Der bliver talt om, at man med Schengensamarbejdet får fri bevægelighed over grænserne; men det er jo noget vrøvl, for der er allerede i dag fri bevægelighed over grænserne i Europa.

Og der bliver talt om, at man med Schengensamarbejdet får mulighed for at forbedre politisamarbejdet; men den forbedring kan allerede

ske i dag, uden at man behøver gå med i Schengensamarbejdet, og uden at man behøver ophæve grænsekontrollen.

I Fremskridtspartiet er vi naturligvis tilhængere af et forbedret politisamarbejde i Europa og af en forstærket indsats imod organiseret grænseoverskridende kriminalitet. Der skal slet ikke være tvivl om, at Fremskridtspartiet naturligvis støtter disse gode initiativer til at prøve at gøre noget ved den meget omfattende og grove kriminalitet. Og der er al mulig grund til, at vi allerede i dag gør, hvad vi kan for at forstærke samarbejdet om indsatsen imod den grænseoverskridende kriminalitet.

Men når man allerede i dag, hvor grænsekontrollen jo altså eksisterer, ved, at der er behov for et bedre samarbejde, hvorfor vil man så gå et skridt videre ved simpelt hen at invitere til yderligere problemer? For sagen er jo, at åbne grænser alt andet lige vil skabe et eldorado for grænseoverskridende kriminalitet, og at konsekvensen af at fjerne grænsekontrollen er, at man for alvor mister følingen med den grænseoverskridende kriminalitet og for alvor får problemer med at bekæmpe den internationale, organiserede grænseoverskridende kriminalitet.

Når det allerede i dag, hvor vi har grænsekontrollen, hvor der trods alt bliver filteret en del fra, er et problem, hvorfor inviterer man så nu direkte til yderligere problemer ved at fjerne grænsekontrollen?

For den eneste kontrol, der finder sted – den eneste hindring for at passere grænserne i Europa – er, at man skal have sit pas med og vise det, når man passerer grænsen, og normalt tager det altså kun ca. 10-15 sekunder. Der kan være dage, hvor der er virkelig travlt, og så kan det tage et helt kvarter at komme over grænsen, men så varer det altså heller ikke længere. Det er alt, hvad der er af begrænsninger med hensyn til frit at passere grænserne.

Det er altså ikke således, at det ikke kan lade sig gøre. Det eneste, der kræves, er blot, at man foreviser sit pas.

Og sagen er jo også, at selv med gennemførelsen af Schengenkonventionen vil man som borger i Europa stadig væk være forpligtet til at have sit pas med sig, for man kan jo alle andre steder end lige præcis på grænsen blive stoppet og kontrolleret, og så skal man jo kunne legitimere sig og bevise, hvor man kommer fra, og at man retmæssigt er til stede i det pågældende land og altså har lov til at være der.

Så passet skal altså under alle omstændigheder medbringes.